

4 | Volby do Evropského parlamentu
 Jak funguje Evropský parlament, jaké má pravomoci a proč je důležité jít k červnovým volbám? Jak vypadá tato instituce z pohledu ředitelky bruselské kanceláře největší mezinárodní federace ekologických organizací? Jakými ekologickými tématy se budou europoslanci v příštím volebním období zabývat? A jak by o těchto klíčových bodech hlasovali českí kandidáti? To vše najdete v květnovém tématu *Šedé generace*.

12 | NAĀA JOHANISOVA
Lokální ekonomika v praxi
 Fungující alternativa k ekonomické globalizaci není jen zbožným přáním několika nespokojených snů. Její životaschopnost dokládá další díl seriálu *Z ekonomického kapšáře Nadi Johanosové*, díky kterému nahledneme do Velké Británie, země, kde to kdysi všechno začalo.

20 | EUBA LACINOVÁ
Novinky ze světa genetických technologií
 „Výrobci, naopak, považují nový zákon za příliš přísný a jeho dodržování za příliš nákladné. Výrobci z USA sa domnievajú, že na európskych zákazníkoch bude označenie „obsahuje GMO“ pôsobiť ako varovanie a odradí ich od kúpy. Je možné, že sa nemýlia.“

24 | Reklamy pro děti: ano, nebo ne?
 V pravidelné rubrice *Debaty* britského časopisu *The Ecologist* se střetli dva muzi: Neville Rigby, programový ředitel organizace International Obesity Task Force (Mezinárodní sdružení proti obezitě), a Jeremy Preston, ředitel lobistické skupiny reklamního průmyslu Food Advertising Unit. Zatímco první z nich hájí tezi, že reklamy pro děti je třeba zrušit, druhý je opačného názoru. Na kterou stranu se přikloníte vy?

33 | PETRA ČECHÁKOVÁ
Světlem krokem
 „Holmanovy nábožensky laděné básně nejsou mnohoslovnými ódami, ale tichým a pokorným vyřknutím několika slov zázraku, že nedostížné transcendentno vchází do lidského srdce.“

34 | Rozhovor s MILÁNEM ŠTEFANCEM
Lidé se bojí veřejně vyjadřovat své názory
 Milan Štefanec je ekologický a lidsko-právní aktivista. Pracoval v Hnutí DUHA, ale po čase spolu s jinými odešel, aby založil vlastní organizaci NESEHNUTÍ. Získal cenu japonské The Sasakawa Peace Foundation za nejlepší český ekologický projekt roku 2002. Stopem procestoval Bosnu a Hercegovinu, Bělorusko, Azerbájdžán i Ingušsko.

38 | Obrazy
 Podivná legislativa • Ropák roku • Ledovce v Patagonii tají • Argentinské lesy řídou • Jedovatí europoslanci

16 | Musí být průmysl špinavý?
 foto | Ibrahimiović

21 | ZOO – falešná hra
 foto | Jan Symon

28 | Černé zlato na Kavkazě
 foto | Milan Štefanec

Co najdete v příštích číslech
 – Téma adopcí na dálku
 – Rozhovor s Petruškou Šustrovou
 – Články o technickém využití konopí
 – Analýzu antienvironmentálního hnutí

Květen patří z řady důvodů mezi nejhezčí měsíce. Nadvláda zimy je definitivně zlomena, krev v žilách se oteples a nálada zlepšuje. To se však děje každým rokem.

Letos květen začal jinak než v předcházejících letech. První květnový den byl prvním dnem našeho členství v Evropské unii. Dnes tato věta zní až podivně nezájmavě, ale doba si pamatuje na přelom let 1989 a 1990 s heslem „Zpátky do Evropy“ a snem, že jednou bude i naše republika, tehdy ještě větší a vnitřně různorodější, součástí Evropské unie. Moc jsme si tehdy přáli, abychom „tam“ byli. Ted jsme a nevíme co s tím.

Evropská unie je bezesporu odvážný projekt. A nejde jen o kopírování snah sjednotit Evropu, které se objevovaly po celou dobu její existence. Je to důsledek snahy o mírově uspořádání kontinentu, z jehož lůna vzešly nejen dvě světové války, ale nespočet zistně zaměřených expanzí do celého světa. A tady leží jeden moment, který se při různých úvahách o sjednocené Evropě, objevuje jen zřídka.

Evropa ke své existenci nutně potřebuje ne-Evropu, tedy něco, vůči čemu vymezuje svoji vlastní podstatu. Vždycky tomu tak bylo. Je smutnou skutečností, že v úvahách o sjednocené Evropě převažují ekonomická témata a že pro mnoho „nových“ Evropanů je jedinou výhodou rozšíření možnosti přejít hranice pouze s občanským průkazem. Upriležitosti našeho vstupu do EU se nechali slyšet jeden politik, že „Evropa to je svoboda“ a „svoboda je svobodný pohyb lidí, zboží a kapitálu“. To je skutečně dost málo.

Měl však pravdu, byť jen zčásti. Evropa je skutečně založena na uznání hodnoty svobody, ale ne jen, a navíc svobody, která je chápána poněkud silněji. Druhou částí této hodnoty je solidarita, která omezuje vypjatě individualistické chápání svobody. Svoboda a solidarita, to jsou dvě vzájemně se vypojující principy, které stojí v základech evropské kultury.

Uvědomění si této skutečnosti nám umožňují dvě „jiné“ kultury, díky kterým snad lépe uvidíme sami sebe. Na jedné straně je to Amerika, tedy především Spojené státy americké, které stojí na zdůrazňování individualismu a opomíjení solidaritu, která jedince začleňuje do širšího společenství. Na straně druhé Asie s nejrůznějšími kulturními tradicemi, které spíše než individualismus zdůrazňují význam společenství a jedince vnímají jakou součást tohoto širšího celku. A Evropa stojí mezi těmito dvěma zrcadly a svoji tradici spojuje oba přístupy. Evropa, to je svoboda a solidarita. Budme Evropani!

Dušan Lužný